

1. Je zult maar Saul heten...

Je naam kun je mooi vinden, of niet mooi vinden. Je naam kan een mooie betekenis hebben, of juist niet. Je naam kan ook verwijzen naar een beroemd iemand. Joden noemen graag hun kinderen Samuël of Mozes, vandaar 'Sam' en 'Moos'. In de christelijke traditie is dat ook zo. Hoeveel mensen zijn er niet genoemd naar Johannes, de apostel van wie Jezus veel hield? De meeste mensen die Jan, Hans of Johan heten, heten met hun doopnaam Johannes. Prachtig om genoemd te zijn naar een grote bijbelse figuur. Maar welke ouders halen het nu in hun hoofd om hun kind te noemen naar koning Saul?! Kijk, de naam Saul heeft wel een prachtige betekenis: 'Van God gevraagd, afgebeden.' Maar koning Saul, de eerste koning van Israël, was een vreselijk mens. Ja, hij was goed begonnen, maar al heel snel op het verkeerde pad terechtgekomen. Saul was ongehoorzaam aan God. Hij dacht dat hij het zelf allemaal wel kon opknappen. Toen David op het toneel kwam, werd Saul onvoorstelbaar jaloers. Hij deed alles om David, zijn eigen schoonzoon, te vermoorden. Saul was de speelbal van een boze geest, lezen we in de Bijbel. Uiteindelijk komt hij helemaal wanhopig terecht bij een spiritistisch medium. En hoe eindigt Saul? Hij verliest een oorlog tegen de Filistijnen, en pleegt zelfmoord op het slagveld.

Welke ouders noemen dan vervolgens hun kind: Saul? De grote apostel Paulus heette: Saul. In de Bijbel staat meestal: Saulus, maar dat is een vergriekste vorm van het Hebreeuwse: Sha'ul, Saul. En deze Saul is een jongen met een onvoorstelbare passie voor God, en een diepe hartstocht voor de dienst van God, en voor de torah, de wet. Saul is bovendien briljant, hij is ongelooflijk intelligent, en hij krijgt de hoogste opleiding die een Jood kan krijgen: bij Gamaliël, wij zouden zeggen: 'professor Gamaliël'. De jonge Saul is zó radicaal in zijn geloof, dat hij het glashelder voor ogen heeft: 'Jezus is terecht door onze Hoge Raad veroordeeld. Hij noemde Zichzelf nota bene de Zoon van God! Wat een godslastering!' En nu zet Saul alles op alles om de volgelingen van Jezus gevangen te nemen of te vermoorden. Deze sekte van Jezus moet met wortel en tak worden uitgeroeid! Niet alleen in Jeruzalem! Saul hoort dat er volgelingen naar Damascus zijn gevlucht. En hij rust niet, voordat hij ze ook daar heeft opgepakt.

2. Saul blijkt echt een Saul te zijn!

Maar onderweg naar Damascus, opeens, plotseling, is er dat oneindig felle licht! Saul valt op de grond, en hij hoort een stem: 'Sha'ul, Sha'ul, Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' Opeens staat alles stil! Altijd heeft Saul gedacht: 'Ik héét wel Saul, maar gelukkig ben ik geen Saul! Gelukkig ben ik anders dan die vreselijke koning, die bezeten was door de boze geest. Gelukkig ben ik trouw aan God! Gelukkig ben ik niet als koning Saul, die jaloers jacht maakte op David, de gezegende David.' Maar hier, opeens, in een flits, ziet Saul wat er aan de hand is. Hij is exact in dezelfde fout gegaan als die andere Saul. Koning Saul vervolgde David, en wat zei David? U kunt het nalezen in 1 Samuël 26: 18. 'Mijnheer de koning, waarom achtervolgt mijn heer toch zijn knecht? Wat heb ik toch gedaan? Wat voor kwaad heb ik bedreven?' Terwijl Saulus hier op de grond ligt, gaat het in een flits door hem heen: 'Ik ben net als koning Saul!' 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' Het is de stem van Jezus, de Messias, de Zoon van David.

3. 'Saul, broeder!' God geeft een nieuw begin!

Het leven van de jonge Saul staat op zijn kop. Hij kan niets meer. Hij kan niet meer zien, en moet bij de hand meegenomen worden naar Damascus. Hij kan geen hap meer door zijn keel krijgen. Hij drinkt niet meer. Hij is in diepe rouw, over zichzelf. Rouw over een verloren leven, intens bërrouw. 'Hoe kon ik zó ontzettend dom zijn...?' Saul is totaal van de kaart. Keihard geconfronteerd met zichzelf. 'Wat ben ik een afschuwelijk mens!' Saul ziet ze in gedachten weer voor zich: de mannen en vrouwen, die hij hun huizen uitsleurde. Kinderen, die liepen te huilen. Volgelingen van Jezus, die hij liet martelen, liet vermoorden. Saul, hij is verbijsterd over zichzelf, totaal verbijsterd...

En dan komt er een man binnen. 'Wie is daar?' vraagt Saul. Opeens voelt hij twee handen op zijn hoofd. 'Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, waarlangs u gekomen bent, opdat u weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden.'

'Saul.' Die gehate naam. 'Saul, broeder!'

Als Saulus opkijkt, kan hij zien! Er is nieuw leven. Een nieuw begin. Genade! Hij mag verder! Toch verder. Vervuld met de Heilige Geest. En Saul, zo, staat het hier in vers 18: Saul staat op! Alsof hij opstaat uit het graf, in een nieuw leven. 'Hij stond op en werd gedoopt, en toen hij voedsel genomen had, werd hij versterkt.'

4. Sta op, laat je versterken!

Met jezelf geconfronteerd worden. Kent u dat? Keihard aanlopen tegen je eigen fouten. Tegen je zonden, je gebreken, je zwakheid. Wat kun je moe zijn, aan het einde van het seizoen. Wat kun je moe zijn, na alles wat er gebeurd is. Je hebt zoveel meegemaakt. Wat kun je soms ook wanhopig twifelen aan jezelf. Altijd had je de indruk, dat je best goed bezig was, en opeens blijkt dat je zoveel fout hebt gedaan. Wat kun je ten einde raad zijn, soms. Hoe moet het verder?

En dan opeens voel je twee handen, op je hoofd. Je hoort je naam, jouw naam. 'Broeder. Zuster.'

Vandaag zegt God: 'Mijn kind, sta op! Eet maar. Drink maar! Mijn maaltijd, die staat klaar, voorin de kerk. Sta op. Je bent gedoopt, jouw naam is verbonden met de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En als je nog niet gedoopt bent, dan nodig ik je uit om daar naartoe te groeien. Sta op, laat je versterken! Je hebt kracht nodig, en die kracht wil ik je geven.'

Saul. Later wordt hij Paulus genoemd. Zijn Latijnse bijnaam. 'De kleine' betekent dat. 'Kleintje.' Waarschijnlijk was hij klein van stuk. Maar zo heeft hij zich ook altijd gevoeld. Klein, want hij wist: 'Ik heb de gemeente van Christus vervolgd.' Klein, maar door de genade van God: toch groot! Want hij is versterkt, door God Zelf! 'Toen hij voedsel genomen had, werd hij versterkt.' Eten is belangrijk voor je lichaam. Energie, en bouwstoffen en vitaminen, die doen je goed. Zoals je lichaam versterkt wordt door eten, zo wil God je ziel versterken in het Heilig Avondmaal. Niet voor niets heeft Jezus Zijn symbool van versterking gegoten in de vorm van een maaltijd. Nieuwe kracht, voor lichaam en ziel. U en ik, wij kunnen niet zonder die kracht van Jezus Christus. Al zijn we kleine mensen, door Zijn kracht zijn we groot! Vandaag staat Hij klaar, om ons die nieuwe kracht te geven.

Sta op! Laat je versterken! Amen.